

Pásztorom vagy ...

Köszöntés: „Az én Uram, az Úr... [...] Mint pásztor, úgy legelteti nyáját, karjára gyűjti a bárányokat, ölébe veszi őket, az anyajuhokat szelíden terelgeti (Ézs 40,10-11).” Ámen.

Gyülekező ének: 316. dicséret 1-3. versei: „Az Istennek szent angyala...”

Fennálló ének: 316. dicséret 4-5. versei: „Már lehozta az életet, ...”

Fő ének: 326. dicséret: „Dicsőség mennyben az Istennek!”

Előfohász: „Legyen velünk kegyelem, irgalom, békesség az Atya Istentől és Jézus Krisztustól, az Atya Fiától igazsággal és szeretettel (IIJn 2).” Ámen.

Lekció: Lukács evangéliuma 2. rész 8-12.15-20. versei: *„Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és örködtek éjszaka a nyájuk mellett. És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. Az angyal pedig ezt mondta nekik: Ne féljete, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz: üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban. [...] Miután elmentek tőlük az angyalok a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: Menjünk el Betlehembe, és nézzük meg azt, ami ott történt, amit az Úr tudtunkra adott. Elmentek tehát sietve, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő kisgyermeket. Amikor meglátták őt, elmondták mindazt, amit erről a kisgyermekről az angyalok hirdettek, és mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azon, amit a pásztorok mondtak nekik. Mária pedig mindezeket a beszédeket megjegyezte, és szívében forgatta. A pásztorok pedig visszatértek, dicsőítve és magasztalva Istent mindazért, amit hallottak és láttak, úgy, ahogyan ő megüzentek nekik.”*

Előima: Pásztorom vagy, Uram Isten és hálás vagyok érte, hogy minden pásztort magadhoz vonzol. Te tanítasz meg bennünket a felelősségre, hiszen zöld mezőben hagysz pihenni csendes víz partján. Te tanítasz meg a vágyakozásra, hiszen felüdítet tikkadt lelkem. Te tanítasz meg a sóvárgásra házad után, hiszen dús mezőre vezetsz engem, nevedhez illőn. Te tanítasz meg a könyörgésre, hiszen zord éjszakán, sötét völgy ölében, Ott sem rémít semmi veszély, pásztorbotod véd. Te tanítasz meg a közösség áldásaira, hiszen megterítesz asztalodra, Vendégül látsz ellenfelem szeme láttára. Te tanítasz meg a valódi öröme, hiszen olaj csordul homlokomra, Édes bor a serlegembe. Te tanítasz meg a bensőségre és az otthon áldásaira, hiszen Veled vagyok már, és elkísér jóság, kegyelem, Végig

hosszú életemen, s örök otthon vár. Áldalak Atyám, Krisztusom, Szentlélek, örök Isten, hogy így szeretsz és hirdetett és látható Igéddelel ma is körbe ölelsz. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 316. dicséret 7. verse: „Nyílj meg szívem, lásd meg jobban...”

Textus: Zsoltárok könyve 23. rész 1. verse: „*Dávid zsoltára. Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm...*”

**Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet,
drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!**

A szabad ég alatt élni és szolgálni nagyon nehéz. A szabad ég alatt mindig résen kell lenni. Ez az állandó felkészülés nagyon kemény és durva élethelyzetekkel is szembesít bennünk. Sok mindent kihozhat belőlünk a szabad ég alatt való élés. Életünk igazi kiváltó oka mindig az, hogy hogyan állunk hozzá azokhoz a dolgokhoz, amit a szabad ég alatt át kell élnünk. A pásztorok akkor és ma is a nép különálló tagjait képezték. Ők éberek, még akkor is, amikor mások alszanak. Nyájukért mindent megtesznek. Gondoskodtak a védtelenekről. Ápolják a nyáj gyengébb tagjait. Minden neszre odafigyelnek. Számolgatják a napokat és naponként megszámlálják az összes bárányt. Amikor egy elkóborol, akkor hazahozzák. A pásztorok felkészültek és figyelmesek a nyáj minden apró-cseprő változására. A bibliai történetben pedig Isten üzenetére is. A sötétségben szolgálnak és egyszerre a nagy fényesség által üzenetet kapnak. Emellett kapcsot képeznek Betlehemmel, Dávid városával, hiszen a Messiás ősatyját is a pásztorbot mellől hívta el az Úr és adott kezébe királyi pálcát, hogy azzal ítélje Izráelt. Miért éppen a pásztoroknak szól először a karácsonyi üzenet? Azért, mert már itt megsejthetjük, hogy mi is lesz ebből a gyermekből. Jézus azért jön, hogy pásztor legyen. Jézus azért jön, hogy ne legyen hiányunk semmiben. Jézus azért jön, hogy az életünk többlete az Ő áldó szeretete és jelenléte legyen. Ragyogja be életünket és pásztorolja Krisztus. Jézus azért jön, hogy sohase érezd azt, amit minden ünnepen és fontos hétköznapon egymás irányába megfogalmaz az aggódó szív:

„Valamit elfelejtettem, valami kimaradt!” Az angyal, a mennyei hírnök pedig a sötétben nem félelmet, hanem nagy örömet hirdet. Az öröm motívuma. Akit Jézus pásztorol, annak öröm van a szívében. Akit a jó pásztor befogad és karjaiba vesz, annak öröm gyúl a bensőjében. Akit a jó pásztor táplál, nem aggódik, hogy mit egyen, és mit igyon, mert Ő tudja igazán, hogy mire van szükségem. Szükség. Szűkölködés. Miben szűkölködsz ezen az ünnepen? Miben szenvedsz hiányt ezen a karácsonyon? Akinek pásztora Jézus, nincs hiánya semmiben. A pásztorok az elsők az üzenet meghallásában és közben egész életükben azt cselekszik, amiért Jézus a földre jött. A segítő szolgálat. A segítségnyújtás. A bátorítás. A felemelés. A gyógyítás. A pásztorok az elsők, akik az első vonalban szolgálnak, a nyáj élén állnak, és ha nem hallják meg, hogy miért jött Jézus, akkor nem tudnak igazán szolgálni. Imádkozzunk ma azok karácsonyáért, akiknek folyamatos a szolgálatuk a társadalomban. Az orvosokért, a nővérekért, az ápolókért, a szociális intézetekben helytállókért, a lekipásztorokért, de a családfőkért és sok esetben az egyedülálló szülőkért. Akik élvonalban állnak, hogy nekünk karácsonyunk legyen. Miért a pásztorok az elsők? Azért, hogy a népnek szánt üzenetet azok hallják először, akik Jézussal szolgálnak és híven pásztorolják a nyáját. Isten öröme azoknak a szívét kell, hogy átjárja a legmélyebben és leghatásosabban, akiket Krisztus elhívott és szolgálatba állított. Jézus azért jön be álljon és hú, őriző pásztora legyen minden nyájnak. Nagy öröm van a szívedben, hogy van aki pásztorol? Pásztorod az Úr? Vezető egyénisége karácsonykor a te családnak a mennyei pásztor? Ismered a 23. zsoltárt, kívülről tudod vagy személyes kapcsolatban állsz Ővele, Akit megénekel a zsoltáros, Dávid, aki maga is pásztor volt. Amikor Berkesi Sándor karnagy a Fiatal Reformátusok Szövetségének kórusával felvette „Pásztorom vagy Uram Isten” című éneket és megjelent a hanghordozón, akkor egy egész hosszú időszakon át csak ezt az egy dalt hallgattam. Olyan megerősítő és támogató. Most készülésem idején újból elővettem és leporoltam nem csak emlékeimet, hanem kapcsolatomat is a

pásztorral. Felemelő és áldott pillanat, amikor az ember ráeszmél, hogy Isten ígérete annyira mély szimbólumokkal van tele és ezek mind szeretetére és hűségére mutatnak rá. Hogyan vezetett idáig az Úr? Hogyan pásztorolt idáig Jézus? Hogyan ápolta beteg testemet? Hogyan gondozta megsebzett lelkemet? Hogyan vett karjaiba? Hogyan emelt fel? Hogyan mondta ki rám újból és újból, igenjét és ámenjét? Hogyan? Úgy, hogy örömet hirdetett... Úgy, hogy nagy örömmel töltött el... Úgy, hogy gondoskodását megéreztem... Úgy, hogy vezetését elfogadtam... Pásztorom vagy, Uram Isten... Drága felelős személyek! Drága testvérek az Úr Jézus Krisztusban! Pásztorokként, valljuk meg, hogy milyen nagy szükségünk van Jézus pásztorolására, adjuk át neki a kormánypalcát, ne ragaszkodjunk a saját pásztorbotunkhoz, amit valamikor kifaragtunk és rajta vannak küldetésünk nagy fogadkozásai. Menjünk el egészen Betlehemig és legyünk mi is annyira kíváncsiak a valódi pásztor. A már kívülről fújt pásztoréneket váltsa fel Jézusról szóló hálaénekünk, mert Ő az őriző pásztor. A pásztorok jussanak egy nevezőre, a pásztorok legyenek egy akaraton, mint első karácsonykor, menjünk el egészen Betlehemig... Ne késlekedjünk, ne tartsuk vissza magunkat attól, hogy nekünk még ma is csak teljesíteni kell, még ma is csak mindent helyesen és szépen kell kiejtenünk, még ma is csak a nyáj körül kell sürögnünk és forognunk, mert az egyik beteg, a másik elkóborolt. Halaszthatatlan ügyünknek tartsuk azt, családanyaként, családapaként, pásztorokként, hogy olyan egészségesek legyünk, mint amilyen jó dolga van lelkünknek. Mert a pásztorok elmentek és megtalálták, amit szívük kedvel. Amit nagy örömként hirdetett nekik az angyal, a jelet, a gyermeket megtalálták. A jászolba fektetett gyermek életük és családjuk része lett. A jászolba fektetett gyermekben felismerték szolgálatuk értelmét. A jászolba fektetett gyermek a népük és a népek igaz Pásztora. A jászolba fektetett gyermek mindannyiunk öröme.

Így váltak a betlehemi mezőkön élő pásztorok az első hírnökökké. Az igaz evangélisták és apostolok az elsők, vagyis a pásztorok. Az elsők, akik látták, akik

átélték, akik megtapasztalták Istennek földre szállt gondoskodó hűségét, Aki elküldte a juhok nagy Pásztorát, hogy mindannyiunk öröme legyen. Amit az angyal elmondott nekik, azt kell nagy örömmel továbbadniuk. Amit láttak Betlehemben, azt kell nagy örömmel evangéliumként átadni. Megszületett Jézus és Vele együtt az első bizonyágtevők élete. Megszületett az életükben az igazi pásztor. Eddig úgy tevékenykedtek, hogy mindenkiért nekik kellett felelősséget vállalni. Most őket, a pásztorokat vállalta fel az Úr, az őriző pásztor. Most már ők is hordozott életek. Most már őket az Úr karjaiba vette és nagy örömmel járta át szívüket, hogy a juhok nagy Pásztora, Jézus, értük is megszületett. Most már ők is a nyáj részét képezik, és nem félnek, hogy bármi zord viszontagság és negatív körülmény elsodorja őket Attól, Aki biztosítja a teljességet. Nincs hiányuk semmiben, mert beteltek nagy örömmel. Isten hozzájuk is szólt, akikre sokat bízott. Valóban bementek Uruk örömébe már itt a földön. Nem felejtkeztek el semmiről, mert Róluk sem felejtkezett el a mennyei Atya. Ő titkon is látta őket és szolgálatukat és megfizetett nekik. Busás árat, drága juszt nagy örömmel adta oda a felelősekért. A pásztorok bizonyágtevése pedig nagy csodálkozást vált ki. Ilyet még nem láttak és nem hallottak. Nagyon elcsodálkoztak az őket hallgatók. Drága pásztorok, kedves testvéreim! Mindenki meséljen őszintén a rábízottaknak arról a csodáról, amit Jézus, a jó pásztor elvégzett életében. Mindenki beszéljen arról a csodáról, amit átélt karácsonykor gyermekként vagy pásztorként a szabad ég alatt. Mesélj, beszélj a világnak, drága testvérem, arról, hogy a Te szívedben a jó pásztor hogyan hozta el a nagy örömet. Töltsd meg mások életét nagy örömmel, teljességgel és önfeledtté zengő hálaénekekkel. Pásztorok keljünk fel, és menjünk el egészen Betlehemig, hogy lássuk, mennyire szeretett minket az Atya, majd pedig hirdessük családjainkban, és mindenütt, hogy Jézus a jó pásztor. Szerte földön zengjen a hálaének a menny Istenének Dávid bizonyágtétele nyomán: „Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm.” Az igaz hit világát, a mennyei Atya országát nyitotta meg nekünk, az Úr Jézus Krisztus. A jó pásztor

elhozta számunkra a reménységet, értse meg ezt ma minden hű szív a mi bizonyágtételünk nyomán is. Ámen.

Utóima: „Akkor ezt mondta Ézsaiás: Halljátok meg, Dávid háza! Nem elég, hogy embereket fárasztotok, még Istenemet is fárasztjátok? Ezért maga az Úr fog jelet adni nektek: Íme, egy fiatal nő, aki most várandós, fiút fog szülni, és Immánuélnek nevezi majd el. Tejszínt és mézet fog az enni, amíg meg tudja vetni a rosszat, és a jót tudja választani (Ézs 7,13-15).”

„Volt még egy szeretett fia. Utoljára őt küldte el hozzájuk, mert azt gondolta: A fiamat meg fogják becsülni (Mk 12,6).”

„Adjanak most hálát az Úrnak szeretetéért, az emberekkel tett csodáiért, mutassanak be hálaáldozatot, beszéljék el ujjongva tetteit (Zsolt 107,21-22)!”

„A messzeségben is megjelent az Úr: Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen (Jer 31,3).”

„Abban nyilvánult meg Isten irántunk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala. Ez a szeretet, és nem az, hogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért (Ijn 4,9-10).”

„Ugyanúgy Krisztus sem maga dicsőítette meg önmagát azzal, hogy főpap lett, hanem az, aki így szólt hozzá: „Az én fiam vagy te, ma nemzettelek téged (Zsid 5,5).”

„Szeretett testvérem, kívánom, hogy mindenben olyan jó dolgod legyen, és olyan egészséges légy, amilyen jó dolga van a lelkednek (IIIJn 2).”

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: Jézus mondja: „Én vagyok a jó pásztor, én ismerem az enyéimet, és az enyéim ismernek engem,... (Jn 10,14)”

Áldás: „Egyetlen pásztorot rendelek föléjük, hogy legeltesse őket: szolgámat, Dávidot. Ő fogja legeltetni őket, ő lesz a pásztoruk. Én, az Úr, Istenük leszek, szolgám, Dávid pedig fejedelmük lesz. Én, az Úr, megmondtam (Ez 34,23-24)!” Ámen.

Záró ének: 316. dicséret 12-15. versei: „Ó, én szerelmes Jézusom, ...”